

PAPIRUS

—Si la senyora sapigués que tenies mosquits a l'aixeta, no'm deixaria venir a comprar vi.

ROYAL CONCERT

Fabelló de Moda

::

El Rei dels Music-Halls

LAS TUDELINAS

Violeta - Macarenita - Ideal Rosalito - Dora Aragonesa

Entrada lliure Restaurant a la carta Butaques gratis

ALCAZAR ESPAÑOL

Ondó, 7.—Gran Café Concert Restaurant a la carta dia i nit
Tots els dies tarde i nit

LA 2ème REVUE DE L'ALCAZAR

ACTUALISADA

PAPITU

el famós setmanari barcelonés, representat en aquesta REVUE per la simpàtica primera tipte còmica senyoreta Consol Diego, cantarà els espatarrants complets que tant éxit obtenen setmanalment en las columnes del citat PAPITU.

GRAN EDÉN CONCERT

Asalto 12

Music-Hall Concert-Restaurant Parisièn

Vesteixis a cà BASTIDA

Passaig de Gràcia, 18

Trajes a mida desde 25 ptes.

La baratura de nostres preus s'explica per la raó de que nosaltres suprimim tota classe d'intermediaris, operant a l'igual que la casa *Curzon Brotter* de Londres, únics que fan lo que sembla un miracle que no és mes que'l resultat d'una organització única en el món, de quina casa som representants en aquesta plaça.

La casa contrau el compromís formal de retocar tot trajo que no vagi a la perfecció.

Envii'ns vostè son nom i adreça, i rebrà gratuïtament nostres últimes creacions en mostres i figurins, al mateix temps que un sistema especial que li permetrà de pendres vostè mateix les mides.

Almanac del "PAPITU" 1913

Ha sortit la segona edició

Teatre Arnau Music-Hall de Moda

35 NOTABLES I HERMOSES ARTISTES

Extraordinari éxit!

TINA DESMET

POSADA PRIM

Ronda Sant Antoni, 29

Esmerat servei en coberts i a la carta

Luxoses habitacions

TURÓ-PARK

Esplèndit lloc

d'ATRACCIONS

Articles per a tota classe de sports

Únic depòsit de balons i raquetes

Turner Especial

RONDA SANT ANTONI, N.º 59

Posada MAYORAL

(Abans Puerto Rico)

Boniques habitacions a preus excessivament módics, amb timbres i electricitat

Molta netedat

Sant Rafel, 10

SATURNO PARC

Monumentals Sports i originals atraccions. — Centre de diversió esplèndida i artística. — Seguretat mecànica

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ Pelai 33

Hores de 10 a 1

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

ESPAÑA, trimestre

Ptas. 3

ESTRANGER

Pago anticipat

Deix treballs publicats en son responsables
els seus autors.—No's tornen els originals.

PAPITU

Tercerilles

No podran dir els lionesos que a Barcelona no seguim essent l'arxiu de la cortesia, encare que ho neguin quatre castellans, que no son precisament els digníssims castellans que lluny de la seva terra venen a trobar escalf en el PAPITU. Per a ells banquets, per a ells recepcions, per a ells monuments i museus, per a ells les altures del Tibidabo i les baixades de la ciutat, per a ells les places de toros.

A les nits, els homes visitaven els cafès concert, en els quals per a obsequiar als nostres hostes s'agotava el repertori. Que cantaven? Els homes començaven a cridar: *Bravò! Bravò!* Que's mostrava una mica de cama? Més *bravòs*. I com que l'entusiasme anava amunt, també les faldilles, fins que arribà el moment sagrat, aquell en el qual la musica hauria de tocar la marxa reial.

Els francesos no feien més que badar els ulls.

—*C'est drôle, c'est drôle.*

I sí que ho era, de *drôle*. La casa mostrava totes les seves dones, i aquestes tot lo séu. Ja que'ls lionesos no entenien la nostra llengua, que apreciessin el programa amb tots els seus pèls i senyals.

A la sortida, els hi deia un *urbano* vestit de paisà que'ls acompanyava:

—Vaja, ja s'en poden entornar contents, que ho han vist tot, tot.

En un periòdic que per no estar en bones relacions amb aquesta casa no volem citar, trobem aquest anunci:

—«El sexe té una gran influència sobre'l reumatisme i la gota. El professor Bouchard ha trobat que entre tretze homes gotosos, no hi ha més que una dona.»

Oh! Ja fa temps que ho sabem això. La gota és l'inseparable companya de aquells homes que fruïren incansables de la vida. Les dones no's gasten tant i poden fàcilment curar-se d'aquelles malalties enutjoses que donen les nits turbulentes.

La gota és terrible. Aquell Giné i Partagàs, mai prou plorat, descrivia eloqüentment als seus alumnes els perills de la gota. I tant generalitzats veia els seus efectes, que començava així la seva explicació: «La gota militar, que lo mismo puede llamarse eclesiástica que civil.»

I tenia raó. La gota no respecta a ningú, i molts han perdut la seva salut i fins la seva vida, com diria'l Tenori: «Gota a gota, una per una.»

L'Alomar, no havent obtingut la càtedra de Barcelona, se n'entorna a la de Figueres; en Cambó, no podent presidir el Consell de ministres, presideix els Jocs Florals de Sevilla; en Guimerà, no disposant de les cendres d'un martir de Catalunya contemporani, demana per a Barcelona les den Casanova.

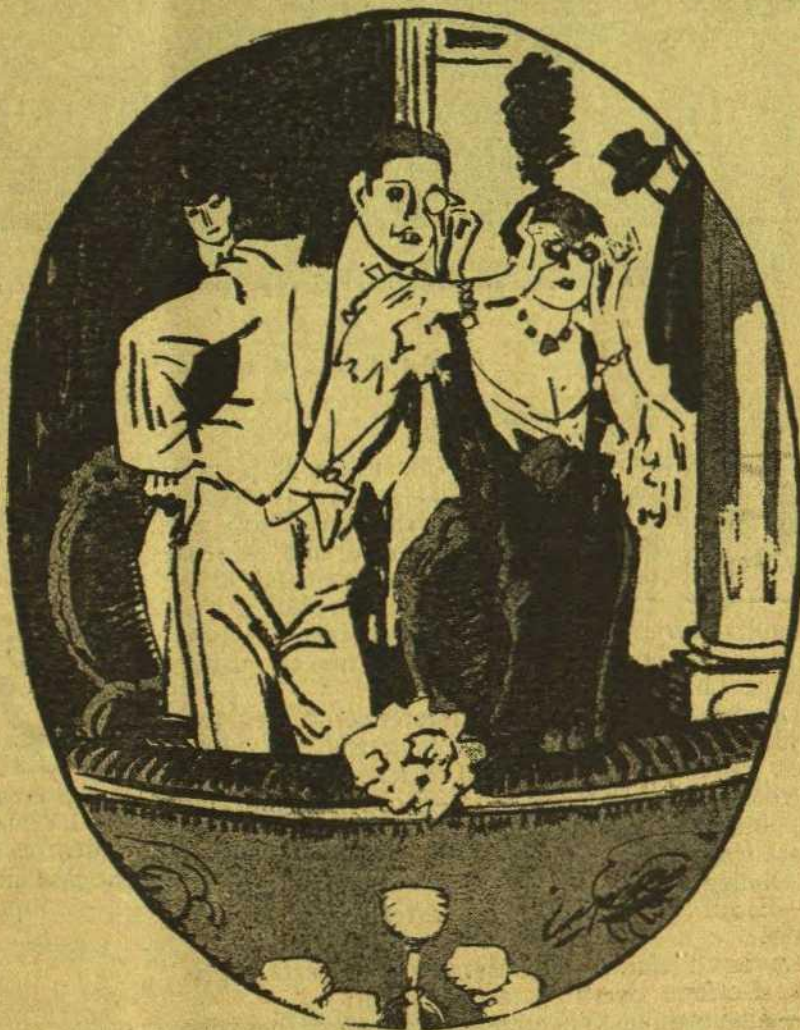
Cada un se consola amb lo que pot, com el vell Diògenes. Aquest reputat bandarria filòsof, un dia a Atenes començà a fer en ple carrer certes deshonestes manipulacions.

—Què feu, Diògenes? No us doneu vergonya d'entregar-vos an aquestes pràctiques?

Diògenes, més cinic que mai, respongué:

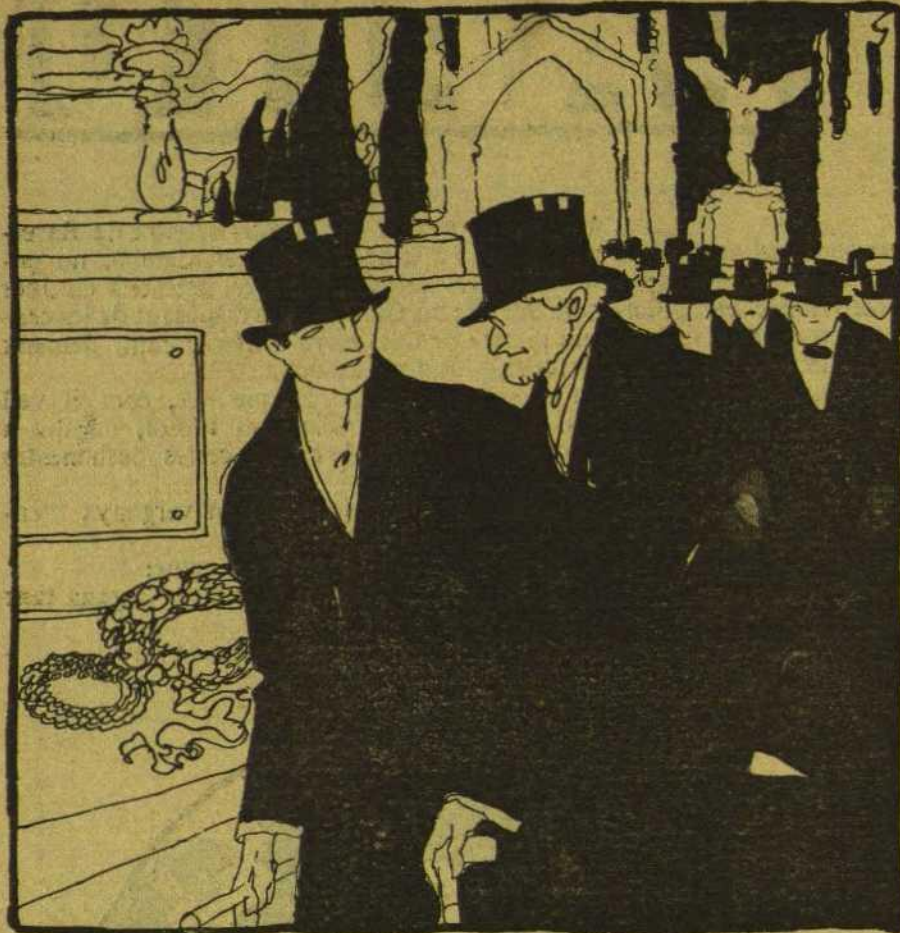
—Qui pogués, amic meu, fer-se passar la gana tant sols gratant-se la panxa.

Tenía raó, com sempre, el nostre sant patró.

—Se li han descusit els colants?

—Sí, però ja se'ls cusirà desseguida, perquè veig que porta una agulla i dos capdells de fil.

—Jo no se com aguanten tant aquestes dones.

—Ja ho pot ben dir. Figuri's que a la difunta al fer-li l'autopsia casi no li han hagut d'obrir res.

Lo que tinc a la mà

(Històric)

N'un dels pobles mes xamosos de la nostra Catalunya, al arribar al dissabte i diumenge donen, com a tots els pobles, sessions de cine amb els seus corresponents números de *varièlès*. D'aquestes, com el seu nom indica, n'hi ha molta varietat: cupletistes, acróbates, pallassos, trupes i trupetes de totes menes i per a tots els gustos: ballarins i ballarines, musicals, etz., etz...

Doncs es el cas que una d'aquestes *varièlès*, en forma d'esplèndida i ben tornejada cupletista, en acabat el seu treball del dissabte senti necessitat de pendre... quelcom—no siguin mal pensats—i com que en el cine del poble a que'ns referim també hi ha cafè, l'hermosa artista féu cridar al cafeter, un xicot jove i molt aixerrat, i li digué:

—Escolti, jove: que'ns podrà arreglar una mica de ressupó?

Davant d'aquesta pregunta, feta per la caia cupletista, el cafeter aixerrat contestà amatent:

—Amb molt gust l'hi arreglaré, senyoreta, però dec advertir-li que com avui hi ha hagut molta demana-

local, ont'no hi veia més que gerres, columnes i llums, ell que's treu la gorra, fica el dit al surtidor i amb tota la bona fe del món va fer la senyal de la creu.

Un tartamut

ENÍEM temps enrera un conegut, sereno tartamut, que li vàrem presenciar un cas digne de ser publicat en el benemèrit PAPITU. El bon home, al sentir un quart de dues començà a cantar l'hora, mes al ser al cap de vall del carrer eren ja prop de dos quarts.

—La una i qu... qu... qu...

Mentres tartamudejava tocaren dos quarts, i l'home, sense immutar-se continuà:

—... i qu... qu... media!

diça, sols puc oferir-li una mica de botifarra i un parell d'ous, que és l'única cosa que a aquesta hora tinc a mà.

Coses de l'art modern

RACIES al gran desentrotlo que va prenent la nostra molt ja important ciutat, els industrials sembla que estiguin en lloable lluita per a disputar-se qui pot presentar l'establiment adornat amb més gust i art.

Tant es aixís, que avui dia comptem amb moltes botigues, ja de robes, ja de dolços o joies, que és tanta la seva ornamentació que algunes vegades més s'endevina que no's veu a quin objecte estan destinades. Per això no és estrany lo que li va passar a un pobre pagès, que va arribar no fa gaires dies de Castellfullit.

Passava per la Plaça de Catalunya, quan se va adonar de la esplèndida il·luminació de la confiteria Llibre, i tot encantat s'hi fica i es queda badant davant de l'artístic surtidor; i l'home, no sapiguent quin us podria tenir allò en aquell

Veritat, si no es mentida

Passant pel carrer de Monterols, se m'acostà un d'aquests *semi-golfos*, venedors al mateix temps de diaris i porta-maletes, segons les traces, i diu:

—Vol fer el favor de donar-me un misto?

Trec la capsa i li vaig donar uns quants mistos; me va donar les gràcies i se juntà a un grupu de brivalls com ell, que hi havia estacionat en ple carrer.

Per l'acera contraria venia una senyoreta en estat interessant, de bracet amb un jove que devia ésser el seu marit.

Al passar jo pel davant del grupu vaig sentir que deia un d'ells al del seu costat:

—Veus aquell parell que passen per l'acera? (senyalant a la senyoreta i al jove). A què no endevines quin ofici té ell?

—Home, com vols que ho sàpiga si no'l conec?

—Doncs home, ja ho hauries de conèixer que és music. No ho veus, tanasí, que la seva dona li porta el bombo?

En Lluiset, nen d'uns set a vuit anys, cada dia va a estudi, dona la lliçó, fa enfadar al mestre, fa travessures, se baralla, fa la traveta i posa ninots als seus companys; i en fi, tota classe de diablures propies de sa tendra edat.

Al sortir de classe, en lloc d'anar-se'n a casa seva directament, vaga pels carrers amb els seus companys defatigats hasta l'hora de l'àpat.

Un de tants dies, després d'haver vagat com de costum pel carrer entrà a casa seva esbojarradament, cridant i movent un gran escàndol amb les seves coredices.

—Què és tanta brega?—li digué sa mare que li obri la porta.

—Res—respongué el brivall.—He vist un ruc amb cinc potes i no n'havia vist mai.

—Que ets tonto—digué sa mare;—no veus que devia ser la cua...

A lo que'l xiquet restà un poc pensatiu, responguent després amb seguretat:

—Doncs aixís ne tenia sis.

Un enigma

En Rosques, que és un viatjant de frontisses i caragols, claus i puntes de París, m'explicava l'altre dia tot glopejant el vermut al *Petit-Pelayo* junt amb el xulapo senyor Marsà, una *facecia* que li succeí en un hotel de la calenta ciutat de Màlaga l'istiu passat.

—Nois, és un acalorament que passarà a la meva

La senyora.—Trobo que son molt cares aquestes bitlles.
El venedor.—Se veu que no està acostumada a pagarles.

historia. Figureu-vos que per pega me varen donar el quarto del costat mateix ont començaven a fer-hi niu dos casats de nou, catalans per més senyes i que seguien les principals ciutats d'Espanya, tot passejant la lluna... de mel.

Ja abans i tot havent-nos trovat compatricis, havíem anat a menjar *boquerones* i quan després d'haverlos-hi fet llum amb espelma més de mitja hora me digueren «Amic Rosques, ens en anem a dormir», estava jo que no hi veia de cap ull, vaig dir-me: «Aquesta nit me tapo amb els llençols perquè no aguanto el xàfec de la nit passada.»

Aixís ho vaig fer, però qualsevol dorm pensant amb la meva Catarineta, mentres la parella és al costat...

Nois! no havia pas acabat de fer-me aquestes reflexions quan sento la argentina veu de la veïna que deia: «Pitxa tu a sobre, al revés», i res mes. Tantost no havia tingut temps de mocar-me, que ja sento an ell dient lo mateix: «Au, pitxa tu a sota.»

Però el meu esglai va pujar de punt, al cap de poc rato, quan el matrimoni diu al *unísono*: «Are tots dos a sobre...»

Al oir aquestes paraules incomprensibles m'aixeco més dret que un pal de telègraf i miro pel pany de la clau, quedant-me esblaimat de la posició. El matrimoni s'esforçava en tancar un *mundo* massa ple de roba, i tots dos se n'eren pujats al cim...

Carnet de la setmana

(Imprescindible per a tot veritable llegidor de PAPITU)

Diumenge, 11.—Jorn de la santíssima Pasqua. Gran espetec de berrets de palla amb motiu de la calor que regna en aquest sant dia. Hi ha qui's treu el trajo d'hivern i el canvia pel d'estiu, qui's treu la llana i s'entrega al fil, però no existeix qui pretengui treure's la pell, doncs d'aquesta senzilla operació ordinàriament se n'encarreguen els amics més íntims. Comença l'inauguració de la temporada de pesca amb canya i no amb rom, que constituiria un grossíssim disbarat.—La *Paca*, tant famosa com abans del seu tercer matrimoni.—En *Tercerilles*, encarregat de nou de l'alimentació de la *Balbina*.

Dilluns, 12.—Anada a fóra. Els camps i boscos embaumats per la flaire de la ginesta, pels pianos de maneta, pels aromes dels *churros* i pels gramofons. A quarts de nou torna la gent de fóra, i a quarts de deu la Mamà Natura complimentant el bell ditxo, «*aquellos polvos traen estos lodos*», engega les aixetes, reventen els prenyats núvols i la magna ciutat de Barcelona per obra i gràcia de l'Excel·lentíssim Ajuntament Constitucional que amb tanta alegria disfrutem, se converteix en un mar de fang i brutícia, que'ns fan somriure de les excel·lències que'ns canta la *Atracción de Forasteros*.—Sempre hem cregut en la ferma amistat que'ns uneix an el sapientíssim i bullanguer amic *Recaredo Codonets*, natural de Masquefa i recriat en *Lamego*, *junto al Dauro* i vecino a *Tiras-os-Montes* (Portugal, a mà dreta), però *jamai!*, com udolen en les òperes, podem arribar a sospitar que'ns enviés des de Marsella un telegrama tant complert com aquest: «*Llegado, venido y vencido. Perrito bueno, Juanita cansada.*» I firma *Recaredo*, com si firmés *Don Juan Tenorio*. Tots recordaran que'l nostre papitejable amic viatja, además de amb la *stijide* (ull, amic caixista, i no traboquem el equilibro), amb tota una Arca de Noè.—En *Guerrero* s'envaina *La Prensa*.

Dimars, 13.—Santia *Glicerina* i sant *Pacomi*, i com si aquests venerables patrons no fossin prou, afegeix in *St. Pere Grau Rega* al que és protector de les

cullites, dels qui vénen *gomas para el paraguas* i de les filarmòniques granotes, graciosos animallets qui tenen la boca igual que'l tall d'una guardiola. (Aquesta atinada comparació no sabem ben bé si és nostre, den Maeterlinck o den Fola Igúrbide.)—En l'*Eden* les *Hermanas Plata*, en el *mundo* la *Teresita* i la *Mercedes*, fan veritable sensació no solament amb els balls, sinó en la clàssica hora del *foyer*. La prima i la morenassa no donen l'abast a les declaracions i ofertes.—Ximpleria que corre en aquests dies:—*¿En qué estado de ánimo van las niñas al Conservatorio? Pues van... con-fusas* (!!!!).

Dimecres, 14.—Dia d'encant, i per més amenitat de pluja. Vent direcció S. O. (cementiri del). Si les empreses teatrals tinguessin més alegria dins del còs i menys quarts fóra de la butxaca, amb motiu d'aquesta agradable setmana d'aigües, podrien reproduir aquell famós cartell del difunt Molas i Casas, qui una vegada va anunciar en els cartells de *Eldorado*: «*Esta noche, en vista de la persistencia del tiempo, se pondrá en escena la preciosa zarzuela ¡Al agua, patos!*» Es innegable que'l difunt Molas era un humorista que presentia el PAPITU. En *Chil*, el gran *Pepe Chil*, també una vegada a València li vingué, com li ve sempre que vol, una pensada originalíssima. Va anunciar un *plunes zoológico*. Aquest programa el formaven: *El ratón*, *La gatita blanca* i *El perro chico*. D'això s'en diuen humoristes, cars llegidors!—La *Vizcaina*, tant ben cossada com sempre. Ha tornat a fer les paus amb en *Centellas*.—El gran *Ceno-*

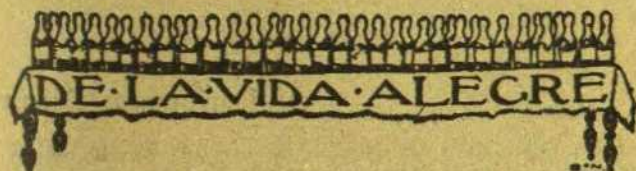
—Tota la tarde que'm segueix sense decidir-se. Se veu que'ls vells sols tenen llengua.

bio se proposa donar una sessió privada de manipulacions femenils davant de les tres germanes *Las Sulfurosas*.

Dijous, 15.—Feia alguns dies que no les havíem vistes, però les tornarem a veure en tal dia com avui i cal confessar que'ls dies augmenten la bellesa i les formes del incomparable *Trio i remeno Delmonte*. Recristina i quin *entrés*, encare que nosaltres aniríem a la *doble*, que és la *Carmen*, la més despampanant de l'assombrós *trío*.—Carrer de Fernando amunt, carrer de Fernando avall, contemplem a les populars germanes *Galleda*, qui tants i tants records de joventut desperten en nosaltres.—El diluvi universal a mitja nit, amb gran desconsol de les nenes de les cases de *buen vivir*, doncs l'aiguat es enemic del faune i protector de la flora o florero.

Divendres, 16.—Gloriosa reaparició en el *Tívoli* de la cèlebre *Napierkowska*. Quan aquesta espatarrant dançatriu vingué per primera volta a Barcelona, PAPI-TU va fer dia de festa i la col·locà a més alçada que la torre Eiffel. Ha tingut l'èxit que tenia que tenir. La *Napierkowska* constitueix una de les poques notes de veritable art plàstic que hem vist. I, qui sostingui lo contrari, *que arce er deo*.—La *Remedios*, la *Patro* i la *Cartujana* corren la primera juerga en casa *Joaquín Escaño*, ont se menja bona pescadilla, se beuen... *chatos* i no hi manquen en *Pilus* ni'l *Raimundo*, que canten com uns àngels.

Dissabte, 17.—Fi de setmana i *Sant Tornets*.—La gent cap al *Saturno Park*, ont s'hi passa força divertidament l'estona.—En *Cortinas* i *Gramullas* s'ausenta per tres dies en un pis del carrer Nou. Li fan companyia tres senyores a les que'l nostre *corrido* catequitza per medi de fascinadores conferències.—La *Providencia* ens dongui salut i menys fanc del que hem disfrutat en aquesta oceànica setmana. Fins a la vinenta.

Als aficionats als espectacles forts i incoherents, els recomanem que sense perdre un instant vagin, sols o amb quatre amics d'aquells tant bons per anar a Montserrat, a veure en el Turó-Park la tribu del Extrem Orient que s'hi exhibeix.

No mes han de fer que entrar i demanar pel *Jau*.

El *Jau* es un home gros i trempat, amable i bellugadís, que no s'espanta per res. Curat com està de sustos, els quatre amics no han de fer mes que demanar-li pels *eunucs* de la tribu, i el *Jau* diligent els ensenyarà l'aspecte més còmic d'un home faltat de lo que és de creure.

Nosaltres els hem vist i hem fet les nostres comparacions, de les quals n'hem eixit molt satisfets i per això recomanem l'assistència al Turó-Park dels nostres llegidors curiosos que després d'haver fet les comparances que s'acostumen en aquests casos, sortiran d'allà amb la mà al front i dient:

—Pocs o molts, encara els portoll!

No ho recomanem a les nostres llegidores perquè elles d'aquests homes no n'han de fer res.

Convençuts de la nostra enteresa després de la visita als *eunucs* ens hem passat per l'*Eden*, admirant-nos d'una manera conscient d'aquell espetec d'artistes i la munió de la concorrencia. La *Solvegne* balla dances orientals tan sugestives que desorienten i fan dir aquesta mena de xistos que'ls nostres llegidors perdonaran o en faràn de millors si van a veure la *Solvegne*.

El *Gran Casino Paris-la-Nuit* s'obrirà d'are en avant els dissabtes i vigílies de festes de guardar i serà tan concorregut com les barberies, que son també establiments per a anar-hi les vigílies.

Si el senyor Ripoll no fos tan amic nostre i tan bon puntal de la nostra *Vida alegre*, li diríem que és una mica ridícul això d'obrir un casino els dissabtes.

A l'Alcázar.

La *Lola Cervantes*, encesa com una serp, i la *Carmen Revilla* sentimental, i la *Madriles* graciosament descocada, i la *Jerezana* amb tot lo seu, i demés companyes, estan acabant la 2ma *Revue* i preparant la *Revue de l'Estiu*, que serà sens dubte un èxit refrigerant, com la 2ma ha sigut un èxit xafogós. La *Soledad Molina*, debut de la setmana, ha estat ben rebuda; la *Bella Solita*, cada nit més ben acompanyada; les *Pilarcillas*, guapes entre sí, i la *Ofelía*, que transforma en Otelos a tots els morenos que l'escolten tornant-s'hi negres.

A l'*Arnau* segueix l'estrèpit, èxit sens igual de la *Tina Desmet* amb ovacions que semblen descàrregues. Es l'estrèpit de que parlavem.

A la *Gran Peña*, artistes i empresaris s'han proposat donar-ho tot, i entre el *maremagnum* de la concorrencia hem observat que és preferit lo que donen les artistes a lo que dona l'empresa.

Al *Royal Concert* les *Tudelinas*, de procedencia navarra; la *Macarenita* alta i herculia, i la *Violeta* porten la batuta de la *jácara* i la *grimegia* més expansiva entre les trenta artistes que les secunden i els trenta mil enamorats que les desitgen. Allò és un *pugilato*, i al cap de vall guanyen les artistes encare que de moment vagin a sota.

Encare no ha fet prou bon temps perquè nosaltres ens haguem arriscat a anar al *Saturno Park*, però estem a punt d'anar-hi. Ja sabem que no serem sols.

Al vol

Estava un barber pentinant a un seu parroquià, i quan li tingué partida la clenxa li preguntà:—El tupé, com el vol, aixafat o alçat?

A lo que el senyoret contestà:—Aixafat, home, aixafat, que prou que se m'aixeca.

L'altre dia passant, per la Rambla de les Flors a l'hora en que les simpàtiques modistetes de la nostra ciutat tenen el bon acort de dextar-s'hi caure, vaig sentir a un vailet que, referint-se a les faldilles de moda que are porten, digué a un altre:—Mira, tu: are les noies s'embotonen pel darrera.

La veu

la Casa dels telèfons situada al carrer de l'Avinyó, l'altre dia hi va anar en Pepet, un xicot de uns 18 a 20 anys, que segons ell va dir havien instal·lat feia poc un aparell telefònic a la casa ont ell treballa. Abusant de la seva poca malícia, alguns dels companys de treball de l'esmentat xicot varen voler-se divertir a les espatlles del pobre Pepet, dient-li que tenia d'anar a Telèfons a provar la seva veu, cosa que'l pobre noi va fer sense replicar; però al entrar al lloc ont havia de provar-se la veu (segons ell deia) i al dir que venia per tal i qual objecte, totes les noies esclataren a riure sense tornar-li contesta.

Al veure's el xicot tan vilment enganyat, girà les espatlles amb intenció d'anar-se'n, quan de sobte una de les més aixerides telefonistes (també llegidora del PAPITU) el va aturar i li digué:

—Escolti, jovel... Digui al seu principal que a nosaltres ens es del tot indiferent que tant vostè com ell la tinguin groixuda o prima...

Un cas científic

El descobriment de la telegrafia sense fils.

Lector: per què una mirada al Sol es provocativa d'un estornut? O bé, per què la contemplació d'una femella pot ésser influència per a la circulació de la moneda i la depauperació de l'organisme?

Fes que parli, si't plau, la poderosa ciència i mira de treure'n l'entrallat. Per això és bo que coneguis aquest cas:

Un dels nostres savis contemporanis quin nom no t'he de dir perquè la lectura del PAPITU es una patent d'il·lustració, estava un dia de viatge sufrint un aborriments vulgaríssim. Com en busca de distracció, se li ocorregué treure el cap per la finestra, quan de sobte pogué veure que un grup de camperols el saludaven amb escaienta senzillesa. Ell, per a correspondre, no se sab per quin mal neguit, mogué amb displicència els seus braços, se donà amb una mà dos copets a la juntura i els hi féu plebeïament lo que aquí ne diem *dar botifarra*. Els altres, ràpidament, com moguts per element invisible, què m'has fet! tots a una se palpaven certes parts externes, saccejant-les fortament amb fol·la ironia.

Això fou pel nostre home una metòdica revelació. En curs de viatge anà provant, continuà deduint, i tots els fenòmens li resultaven demostrats. Al cap de poc temps s'admirava'l món amb els primers experiments de la telegrafia sense fils.

Aqueix cas es un cas de ciència aplicada que distreureà agradablement a l'amable lector en ses hores de viatge.

Cuplets del nano

(Música de «La Generala»)

—Senyora, senyora:
digu'm, si és servida,
si vol fer de dida,
si vol fer de dida
pel nano que tinc.
Senyora, senyora:
si és criaturera,
mon nano s'espera,
mon nano s'espera
que digui «ja vinc».
—Papitu, Papitu,
des de are't demano
que'm donguis el nano,
que'm donguis el nano,
bonic com un sol.
Papitu, Papitu,
grassó haig de criar-lo,
tocar-lo i breçar-lo
i en el llit ficar-lo
serà'l meu consol.

Ai, quin nano,
ai, quin nano,
boca llarga i cap pelat!
Es un mano,
es un mano,
sempre vol està amagat!

Quan s'estira,
no s'arronsa;
quan s'arronsa,
ja està tip;
d'ell s'ocupen
moltes boques.

Es molt murri pro també és bonic.

L'instrument i l'home

Dels vint anys als quaranta, l'home és un instrument de vent. Cal tant sols que faci corre els dits i... sempre toca... toca...

Dels quaranta als cinquanta, es un instrument de corda que s'ha de posar tivant tot sovint, perquè de lo contrari s'afluixa... s'afluixa...

Dels cinquanta als seixanta, es un... orgue, que s'ha de manjar molt i fort per a que soni...

I dels seixanta an amunt... tot va per avall...

Per a viure cent anys

El Poble Català del dia 14 passat publica una serie de concells per a arribar a cent anys— a cent anys coqueta verda.

Els millors son els que porten en xifres romanes els números IX i X, que diuen aixís:

«IX. Evitar els indrets massa calents, sobre tot si ho són per un sistema de calefacció central.

X. Restaurar els orguens que's desgasten amb els anys, menjant orguens semblants extrets dels animals.»

—I me farà un retrat de gran tamany?

—Sí, senyora, però primer n'hi he de fer una dotzena de petits

NOSTRES

R. Testut

H. Deplasy (timoner)

A. Dussy

F. Morea

Connan

EQUIP DE ROUEN

Sports

Foot-ball

Els dos partits que en les festes de Pasqua ens va donar el «F. C. Barcelona» varen ser per a la afició dos solemnitats.

Empataren cada dia a 2 goals, lo qual vol dir que anaven igualats de forces ambdós clubs. Va cridar l'atenció d'entre els jugadors suïços un que's diu Mamelí, i a qui el capità no's cansava de renyar cridant-lo pel seu nom, que per cert causà molt mal efecte entre'l públic que ho sentia.

El segon dia, a un mig se li va reventar per dues vegades el cabàs de les eines, tenint de canviar de pantalons cada vegada puig d'aquell modo no podia jugar.

Ont va haver-hi més xirinola fou en el banquet, al que hi assistiren senyorettes i se cantaren els *Segadors* i's feren mil disbauxas. Mira, miral

Nàutica

No podem tampoc deixar de parlar de la nàutica, que durant la setmana abans de Pasqua va ésser motiu d'atenció de tots els *sportsmen*.

Se començaren a la vela i s'acabaren amb els rem a l'aigua.

Les de vela foren guanyades pels dallende'l nort d'Espanya, el rei, l'infant i alguns d'aquí. De vela no vàrem presenciar cap regata, perquè son molt aborridos. No poguent-hi anar, no té cap alicient. En canvi les de rem vàrem tenir el gust de presenciarles malgrat el vent i la mala mar que feia.

La de canoes a 10 rem fou guanyada pel club de Barcelona. La internacional pels de Rouen, que tenen la boga lleugera i llarga segons deia en Camps, timoner de la *Barcino* arribada en segon lloc.

I com que això ja es massa llarg, posem punt final per a ocuparnos dels partits de foot-ball de dissabte i diumenge amb el «Daring».

HOSTES

Bucher (capità)

Habentock (defensa)

Glaser (defensa)

F. C. ZURICH

Fred. Uright (mig esquerra)

Armand Swaertelroek (defensa)

Sylva Brébart (davanter centre)

DARING F. C. de Bruselas

Més de foot-ball

Els dos últims partits jugats dissabte i diumenge passats entre el «Barcelona» i el «Daring F. C.» de Bruselas han resultat dos èxits més pel club organitzador, que com pot suposar-se es l'incansable «Barcelona F. C.»

Prova evident de la importància de l'equip belga foren els resultats de 5 a 0 i 3 a 1 obtinguts en dits partits, que pot ben dir-se varen ésser dues demostracions de foot-ball.

Els del «Barcelona» el primer dia, entre l'uniforme, calçotets i samarreta, i la forma del jugar, ens varen fer l'efecte de que s'aixecaven de dormir i que encare no s'havien tret la sòn de les orelles; no així el segon dia, que ho feren molt bé.

En quant als belgues, i quin porter! Tirant-se a terra, tirant-se a tot... i parant sempre. Com ell no n'hem vist d'igual. Però l'home més guason de l'equip es el davanter centre, que és, capaç de passejar-se no solament els

jogadors sinó que els espectadors i tot. Tot regatejant a 6 o 7 el dissabte va fer un *goal* que va entusiasmar.

Davant de tanta magnificència la pluma emmudeix i no és capaç de comentar més ni en broma el joc dels belgues; direm sols aquest és el millor *team* que hem vist aquesta temporada i potser l'últim estranger que veurem fins octubre o novembre.

TEATRES I CONCERTS

NOVETATS.—L'Enric Borràs, nostra primera eminença de l'escena, s'ens va presentar en la nit del dijous amb aquella insoporable traducció den *Catarineu* de la magnífica obra den Sem Benelli, *La Cena de las burlas*. En Borràs va triomfar des de'l primer moment, essent aclamat durant tota la nit. La senyora Adamuz, que és molt guapa, ens va agradar més en *El Adversario* que en l'obra de debut. Esperem les estrenes per a parlar-ne.

L'indústria i els protestants

Manchester, l'empori fabril de la vella Europa, ningú hi cerqui cosa que no sien pues o telers, doncs apart d'aquells elements destinats a filar i a produir roba que tapi les vergonyes humanes, les restants indústries que ha inventat l'enginy hi estan representades de tant migrada faicó, que's pot ben dir que en aquella població qui no fila és que texeix.

Per a donar una idea de que els obrers de dita ciutat estan identificats amb llur treball fins al punt de desconèixer lo que s'aparta poques iardes de les parets de les fàbriques, referirem el següent cas, que'ns ha sigut explicat per un simpàtic *manchestertí*.

En una de les més importants fàbriques de Manchester hi treballava un jaio que, com son pare i son avi, havia passat sa vida entremig de les màquines; l'home tenia la fal·lera, els pocs moments vagatius que li quedaven, de predicar el protestantisme an els companys de treball, amb l'afany d'arrancar adeptes d'altres religions que creia falses, per a fer-los entrar a la que ell reputava veritable.

Cert dia va encarar-se amb un home d'uns trenta-cinc anys, qui feia poc temps que treballava a la casa

i li etzivà un reguitzell de prosa bíblica que l'altre oia indiferent, com qui sent ploure.

El vell anà remarcant les paraules, afegint-hi, per a donar més força a son discurs:

—No vos penseu, Thom, que tot això jo m'ho empesqui; son, talment, paraules del gran Luter.

L'obrer jove arronsà les espatlles.

El jaio, insistí:

—... Sí, home, del gran Luter!... Abans d'are, no heu sentit parlar de Martí Luter?

—Aveïam si hi càic—respongué l'interpelat;—a quina fàbrica treballa?

Autèntic

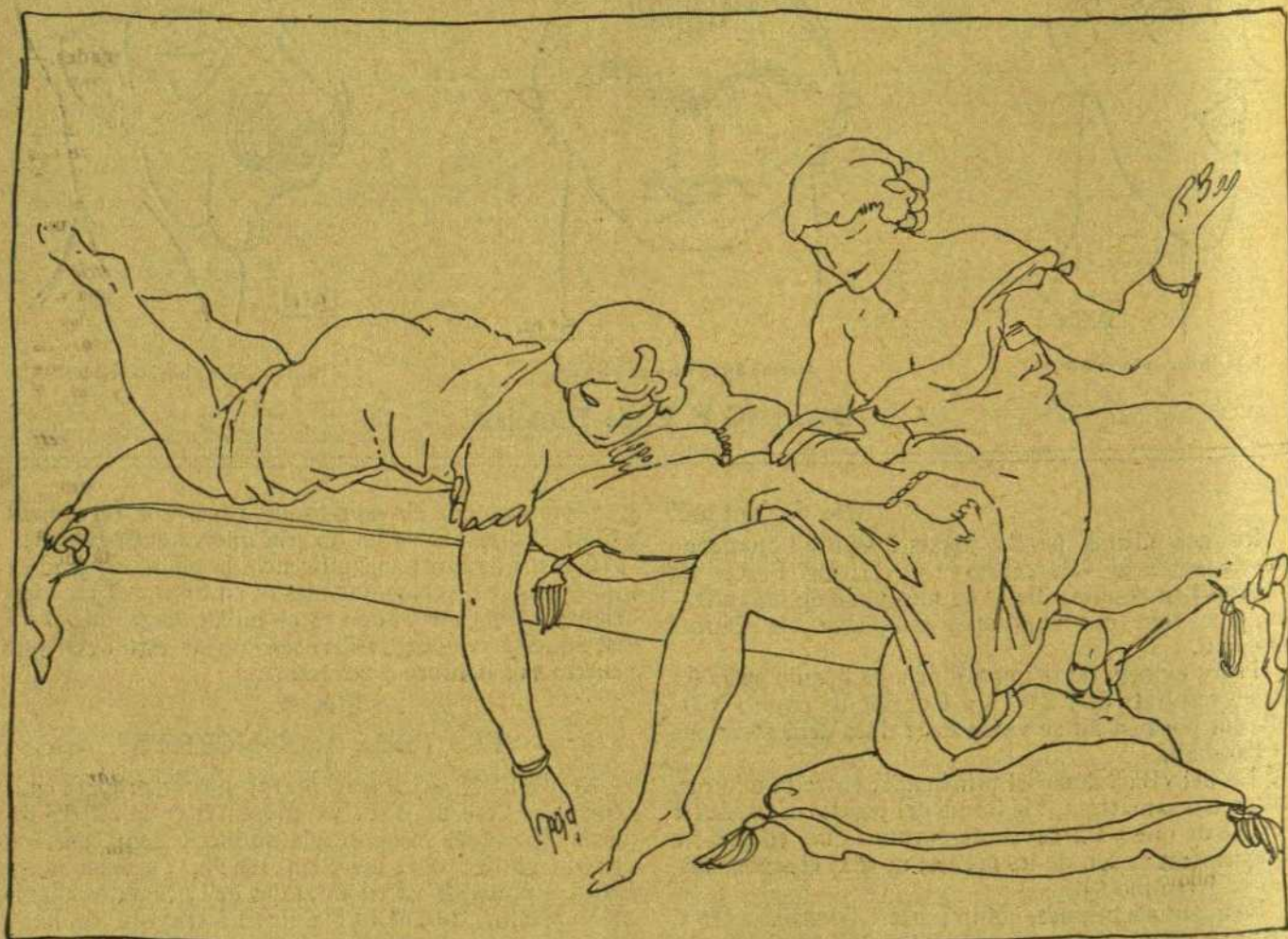

APIGUT és que a Mallorca, d'enciamar ne diuen *trempar*; això dona lloc a escenes com la que anem a relatar.

Una xamosa mallorquineta va convidar el dia del seu sant a varis amics de Barcelona.

Asseguts a la taula, ella s'adonà de que en Ramonet no enciamava l'escarola:

—Que no trempa, vostè, Ramonet?—li digué l'esculptural xicota.

—No més que li ensenyis la punta del peu, se decidirà desseguida.

—An ell això de les puntes no li fa res, perquè ne té una de molt bonica que l'ensenyia a totes les noies.

Cambi

Un conegut estudiant, fill de Besalú, va rebre de casa seva l'esperat *calé* que's reb periòdicament, en una lliurança, i al ser a una casa bancària molt important de la Rambla i obrir la cartera per a entregar la lliurança, li va caure un bitllet de goma molt usat per senyors de compromís.

El noi va quedar rient tot sofocat; els empleats reien qui més podia, fins que el noi, sobreposant-se exclamà:
—Però, senyors: que no'ls cambien aquests bitllets?

Endevinalla

N'hi ha de primes i groixudes
i per més senyes, rodones;
s'en serveixen molt les dones,
i no son gota peludes.

Les puntes son ovalades,
degoten de tant en quant;
sempre's porten al davant
i's mantenen estirades.

Han ocasionat disgustos
en cases molt importants,
fan vint centímetres justos
i s'agafen amb les mans.

(La solució al número vinent.)

Solució al número passat: L'AGULLA

CORRESPONDENCIA

Preguem al senyor que ens va enviar la fotografia de l'ou, que ens posi en antecedents respecte a lo que fa referencia al mateix.—*Un que viu molt*: No estàn malament, però no s'adiuen als nostres projectes.—*Un piri neo*: Son poc nous.—*Rava Sec*: Vostè és un trunfo i desitjarla que se li poguessin aplicar aquelles paraules de: Rave sec, com t'has tornat. Vostè escriu molt bé i amb molta gracia. Lo que hi ha és que devegades no fa massa fort. De lo que ens va enviar n'hi publicarem varies coses.—*Ribas Baba Rabas*: Acceptada.—*Un que en té dos*: Acceptats tots dos.—*Xic de Bruticia*: En castellà no publiquem res.—*S. Ll. Regaterin (Petit)*: Son massa verts i poc nous.—*Quimet Xera 45*: També tenen poca novetat.—*F. Ical*: Aprofitarem el qüento. L'endevinalla és massa rebuscada.—*Irrompible*: Està bé. L'hi publicarem tot.—*Raku Lohons*: L'hi publicarem.—*Viajante*: Es massa rebuscada.—*Autentic*: Es massa rebuscat, encare que sigui autèntic.—*K. ga Ner*: Aprofitarem el graciós anunci; lo altre que ens envia és denunciabla.—*Bartomeu Pla*: Si vol que li sigui franc no ho acabo d'entendre.—*La Kamparano*: És un escarni a la religió, lo que vostè ens envia.—*Filet trenat per la R.*: Es molt rebuscadet.—*Lisystrata*: Vostè si es va practicant en l'escriure ho farà molt bé. Are se li coneix que comensa.—*Pir i Tort*: En C.: Ens la quedem.—*Tremp (a) Fort*: En parlarem.—*Des tranquils*: Els assumptes son molt gastadets.—*Nick Browling*: També és assumpte gastat. Lo de la Fauna Catalana és un misteri. Publicarem lo del Tenorio.—*Mingo*: De ben escrits ho està, però no's caracterisen per la novetat. El de les sardanes és massa cabalistic.—*Sor Llasac*: No ho entenc prou bé.—*Mateo Bordas Barraqueta*: N'aprofitem una.—*Wiffed*: Fa molt mala lletra.—*Wenceslao Zaro*: Moltes mercès.—*Auto Inmòvil*: Estàn bé, però no son noves.—*Tamberlik*: No s'entén de cap de les maneres amb la lletra que vostè fa.—*Miércoles*: Es demasiado fuerte.

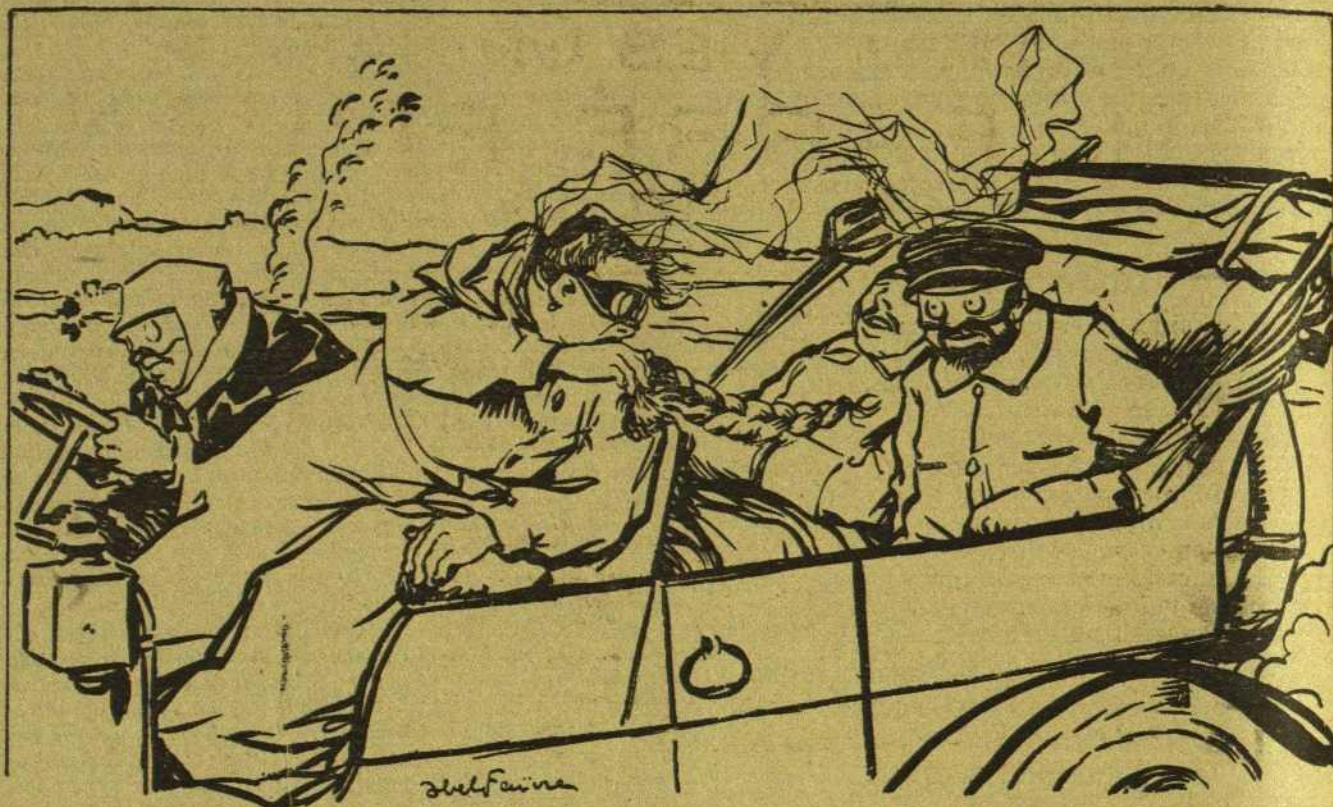
Fauna: Mil mercès.—*Ram Ver de Pi*: Volen dir que no és massa verd?—*J. M. M.*: Son massa forts.—*Un pelut del Poble Nou*: N'hi publiquem l'un; l'altre ja'l tenim en cartera enviat per un altre escriptor.—*Reg Llons*: No'ns hi atrevim.—*Jos*

Trem Po: Li publicarem amb molt gust i li posem al torn.—*El Mestre M. P.*: Li publicarem arreglant el final.—*Tuies dels Gabatchons*: No'l sabíem encare.—*Nyicris*: La guardarem.—*Wagggner*: Està bé, però l'assumpte el fa impubliable.—*Fabions*: N'aprofitem la primera que és de primera.—*Tap i Oca*: Tot lo dels xistosos anuncis serà publicat.—*Un admirador dels del Palco*: Vostè és admirador: nosaltres també ho som. Lo que ens envia l'hi publicarem.—*Memphis Foot Balista*: Guardarem lo que ens envia. Respecte a les cartes dels últims d'abril, li haig de dir que per raó del pseudònim no li vaig poder contestar.—*Anión del Carril*: Estàn bé, però no son gaire nous.—*Uns que riuen molt*: Sí, riuen; però ho fan massa fort per a ser publicat.—*Picollín i C.*: Les guardarem.—*Ous rodons*: No'ns hi atrevim.—*Pixa Tinters*: Seria difícil de publicar.—*P. Asport*: Es poc agut.—*Tulit*: Què faria vostè al nostre lloc?—*Roca*: Vostè té condicions.—*Zeda*: Es poc nou.—*Sanet que no purga*: Després d'agrair-li lo que ens envia, que està per cert molt ben escrit, dec dir-li que no'ls hi puc publicar perquè justament tenim en cartera aquests dos mateixos assumptes enviats per altre corresponsal. Envia altres treballs.—*Pere Barcons*: Ens ha endevinat el gust i creiem que també endevinarem el del públic publicant lo que ens envia.—*Els del palco*: Queda acceptat.—*Con. Odemetre i 1/2*: Es massa fort.—*P. B. T.*: Moltes mercès i visca molts anys.—*Un que els té com un temple*: De la segona remesa que ens envia els uns ja s'han publicat al PAPITU, els altres son massa forts i altres poc nous.

3 Igales K Dadores: Aprofitem la del camp que és bastant caia. L'endevinalla ja la tenim.—*Dr. Kakarakoki*: No és cap cosa del altre món, però és d'aquelles bestieses que agraden tant al públic, per lo qual li publiquem.—*La T.*: L'hi publicarem.—*Kettuss*: Pot molt ben anar.—*I Noi de 100*: Lo que ens envia aquesta setmana no és pas de lo més nou.—*K. K.*: Procurarem treure'n punta.—*Ramón Vergés*: Està bé, però no és nou. Es un xisto que'l PAPITU l'ha publicat varies vegades.—*J. M. B.*: Se pot aprofitar.—*T. Dono Cigala*: En farem un xisto.—*Un que viu al número 100*: Ja ho crec que val la pena. Li publicarem. Envia altres coses.—*F. G. R.*: Què està de broma vostè!—*Duc Latova*: Aprofitem un dels xistos que ens envia. Es bonic.—*Un de vilodí*: Ens en quedem alguna coseta.—*M. Obri*: A vostè li falta practica en lo que es refereix a escriure el català.—*J. M. M.*: Ja'n varem publicar una d'aquestes cançons, que es canta per tots els cafès.—*Pik Nik*: Es una mica rebuscat.—*Un que la té grossa la satisfacció*: Es una mica gastat i això que està bé.—*Pap i Tumacu*: Bona verificació, però assumpte molt tocat.—*El baranda de la Fonda d'E.*: N'aprofitem una de les dues.—*Berdum Tarrassa*: Es massa fort.—*Enriqueta Mam Ello*: Servirà pel Calendari, que serà de lo més Calen-dari que s'haurà vist.—*Adlétic tokm els bous*: Potser sí.—*Viu*: Serà aprofitat.—*Un que els té com un temple*: L'hi publicarem quan li toqui el torn.—*Con y Estret*: Molt bé: s'aprofita.—*Lliga Cama*: No'ns atrevim a publicar-ho.—*Martinyoli*: S'aprofita.—*Tarrispismandanguis*: També s'aprofita.—*P. E. T.*: Està molt bé, però és un assumpte que resulta gastat.—*Feliu*: Ho sento molt, però el qüento que ens envia l'hem publicat i és llàstima perquè el de vostè està molt ben escrit. Lo del dibuix no sé què és.—*Con. Odemetre i 1/2*: La veritat, no és gaire nou.—*Un amic i competidor dels del palco*: Serà publicat.

Totti Contenti: Es massa fort.—*Juan M.ª Riba Alsés*: També ho son massa.—*Planetes*: Vaig dar ordres perquè se'l complagués.—*P. Pet*: S'aprofitem les indagacions.—*Pep Galo*: Està de primera, però no sé si vostè s'atreviria a publicar-lo. Envia'ns altres treballs l'assumpte dels quals pugui ser publicat. Vostè té grans condicions d'escriptor papitesc.—*Gar D. H.*: Potser sortirà.—*Eudalt Plana*: Es poc nou.—*Ousa Rambru i C.*: L'idea és bona, però queda poc xistosa.—*Pep Skoft*: N'aprofitem varies coses.—*L'escolanet*: Ja li publicaríem, però no'ns agrada burlar-nos de res que faci referencia a la nostra religió.

L'HUMOR ESTRANGER

—Me vol guardar els cabells? Ja me'ls tornarà a Valença.

—I és veritat que'ls penjats hi troven gust?
—Sí, sobre tot els penjats al coll d'una noia.

—Senyora! Confessi-ho. Vostè té un comte per amant.
—I què n'ha de fer vostè dels meus comptes?

DR. SERRALLACH

Consulta econòmica: De 7 a 9. Jovellanos, 9

especialista en les malalties dels ronyons i de les vies urinaries.
Pelayo, 48—De 12 a 2 i de 6 a 9. - Festius de 10 a 12.

MATRIU I VIES URINARIES DR. FARRÉ PIJUAN

Rambla del Mig, 7 pral.
(davant del Liceu)

Consultes { de 4 a 5 especial
de 6 a 8 econòmica

PITS

Desenrotllo, bellesa i en-
duriment, en dos mesos se
consegueixen amb les *Pil-
loras Circasianas* del doc-
tor *Ferd. Brun, de Berlín*.

Vint anys d'èxit constitueixen sa
millor propaganda. — 6 pessetes
l'ampolleta. — Alsina, Passeig del
Crèdit, 4; Ferrer, Princesa, 1; Oliver,
Hospital, 2, y demás Centres d' Espe-
cífics. Enviant 6'50 pesetas en sellos a
J. Pous Arxer, Marqués Duero, 84, pral.,
se rebrá certificat.

Centre de venda al per major
de periódics y setmanals y
= tota classe de llibres =

Corresponsal directe

Elisabets 17, tenda. - BARCELONA

MIQUEL GUERRERO

S'adelanten tota classe de cobros. Garantia en metàllic

LADILLAS (Cabras)

exterminades en un minut amb

L'INSECTICIDA PARADELL

UNA pesseta frasc : Per correu 1'50 ptes.

Farmacia Paradell - Asalto, 28 (Carrer Nou)

MALS SECRETS

curació ràpida amb les especialitats

PARADELL

26 ANYS D'ÈXIT

DR. CAMPS

VIES URINARIES

Aplicació intravenosa del 606

TRACTAMENT ESPECIAL DE LA BLENNORRAGIA

Consulta particular: Ronda Universidad, 14, pral. 1.ª - De 3 a 5

Consulta econòmica: Fusteria, 2 i 4, 1.ª - De 12 a 1 i de 7 a 9

Marcelino Albiol

Fabricació de làmpares pel gas
i electricitat

Instal·lacions i reparacions

Lloguer i venda a plassos

PONENT, 42

AFRODISINA

TINTURA MADRE DEL DR. GILKENS

Especial pera combatre la debilitat intel·lectual, impotència, es-
terilitat, agotament nerviós, sense produir efectes desagrega-
bles en el organisme malgrat l'edat del que la usa

Preu: 5 pessetes

Dipòsit FARMACIA ALEMANA - Gran Via Diagonal, número 440

GONOROL

SANTALOL SOL

Unic principi actiu de la Essència de Sàndal, la eficàcia
de la qual ha sigut reconeguda com superior a quants medi-
caments s'anuncian pera curar la *Blennorragia* en totes ses
manifestacions, *Cistitis*, *Albúmina*, *incontinència d'orina* i
altres. Mètode senzill i econòmic.

AVIS IMPORTANT: Pera evitar en quant siga possible que
els malalts puguin ser sorpresos en sa bona fe o ignorància,
demaneu sempre SANTALOL SOL amb el nom GONO-
ROL que hem patentat expressament per a dit objecte.

VENDA

En totes les farmacies, dirigint les demandes, re-
clamacions i consultes a Farmacia SOL, Corts,
núm. 606 (cantonada a Balmes). BARCELONA

Ell.—Mira, noia, quin tall m'he fet.

Ella.—Sí que és poca cosa; jo'n tinc un altre i no l'ensenyó a ningú.